

[Harald Petersen.]

Deklarationer om, at Danmark vil forsvare sig, hvis det skulde blive angrebet. For mit Vedkommende lægger jeg ogsaa megen Vægt paa, at der ingen Tvivl opstaar i saa Henseende. Men jeg vil gerne føje til, at jeg tror ikke, at det vilde være en eventuel Debat om det uheldige i at udskyde Sagen, der vilde kunne nære en saadan Tvivl. Det vilde være Handlingen i sig selv, der muligt kunde blive en Anstødssten for den høje Regering, baade udadtil og indadtil. Derfor ser mit Parti med stor Sympati paa, at Regeringen efter nærmere Overvejelse selv har fjernet denne Anstødssten, og jeg haaber inderligt, at den høje Regering med det, der efter min Opfattelse er det rigtige Skridt, vil undgaa at faa en skadelig Polemik rejst her i Landet.

Om selve det foreliggende Lovforslag skal jeg ikke, som Sagerne ligger, sige mange Ord, da det jo skal til Behandling saavel i Forsvarskommissionen som i det Udvalg, Folketinget formentlig beslutter at nedsætte. Jeg vil blot i al Almindelighed sige, at Venstre kan billige Lovforslagets Formaal. Da vi jo her bevæger os paa et nyt Omraade, hvor Erfaringer af praktisk Natur skal indhentes Tid efter anden, ser vi ogsaa med Tilfredshed paa, at man ikke alt for detaillert lægger Organisationen fast paa Forhaand. Det kan sikkert gøres i hvert Fald med større Udbytte senere hen, naar Spørgsmaalet om Kombinationen obligatorisk og frivilligt Hjemmeværn nærmere er afklaret.

Kun om to Problemer vil jeg allerede nu gøre et Par korte Bemærkninger. Bestemmelserne i § 6 om, at der ved Siden af den militære Chef for Hjemmeværnet skal indsættes en civil Kommitteret, og at der skal være en fælles Stab for disse to Myndigheder, maa efter min Opfattelse overvejes nærmere. Det hedder i Bemærkningerne, som den ærede foregaaende Taler citerede, at den Kommitterede skal deltage i alle Chefens Forhandlinger med Staben om Hjemmeværnets Anliggender og desuden skal virke for et godt Forhold mellem Befolkningen og Hjemmeværnet samt paa Ledelsens Vegne føre Forhandlinger med civile Myndigheder. Jeg er fuldkommen paa det rene med, naturligvis, at der bestaar et Problem, endda et overmaade vigtigt Problem, med Hensyn til Befolkningen og Hjemmeværnet, ligesom jeg ikke er blind for Værdien af et formidlende Element af civil Karakter i saa Henseende. Men jeg er unægtelig lidt ængstelig for, at man ved den her foreslaede Form skaber en Dualisme, som kan virke sagligt uheldigt, og

som maaske kan opklække Friktioner paa Omraader, hvor det helst skulde gaa saa gnidningsløst som muligt, saafremt man vil bevare Effektivitet i hele den foreslaede Hjemmeværsordning. Uden helt at afvise den her rejste Tanke i den Form, den har faaet, vil jeg altsaa indtil videre forbeholde mig min Stilling over for dette Problem, idet jeg dog vil understrege, at en Løsning af det skal findes baade for Hjemmeværnets og for Befolkningens Skyld. Alle er utvivlsomt enige om, at et civil Element maa have en betydningsfuld Placering inden for en Hjemmeværsordning her i Landet.

Det andet Punkt, jeg kort vil omtale, angaar Bestemmelserne i § 18 om Befalingsmandsuddannelsen paa Hjemmeværnets Befalingsmandsskole. Der er jo her fastsat visse Tidsrum for Gruppeførere, for Delingsførere og for Kompagnichefer, hvor Uddannelsen gaar fra 1 Uge over 2 Uger til 3 Uger. Jeg ser af Bemærkningerne til denne Paragraf, at man siger, at Varigheden af disse forskellige Kurser er sat saa lavt som muligt, og den højtærede Minister tilføjer, at for frivillige, der maatte ønske Uddannelse til Befalingsmænd, vil der eventuelt ved Kompagnierne kunne iværksættes en forberedende Befalingsmandsuddannelse. Jeg tror ikke rigtig paa, at en tilfredsstillende Befalingsmandsuddannelse lader sig gennemføre uden en saadan Forberedelse ude ved Kompagnierne, og jeg vil derfor rent instinktivt mene, at man ikke i selve Lovteksten bør sætte saa snævre Grænser for Varigheden af de forskellige Kurser.

De øvrige Detailbestemmelser i Forslaget skal jeg ikke beskæftige mig med, men jeg skal, hvad Lovforslagets Formaal angaar, paa ny tilsige det en særdeles villig Behandling fra mit Partis Side, idet jeg finder Anledning til sluttelig at understrege Vigtigheden af, at Hjemmeværnet saavel ved sin Opbygning og ved Udtagelsen af Mandskabet som ved sin Uddannelse og Virksomhed ikke faar en Stilling, som i den almindelige Bevidsthed har en deklasserende Tendens.

Ole Bjørn Kraft: Fremsættelsen af dette Lovforslag har en Forhistorie, der understreger Betydningen af Forslagets Fremsættelse og af den Forhandling, som føres her i Dag.

Da Begivenhederne i det første Halvaar af 1948 viste, at der var skabt en anspændt Atmosfære i Europa, blev det klart ogsaa her i Landet, at der maatte træffes ekstraordinære og hurtige Foranstaltninger